

Aborre- og Stallerusjer ud for deres Ejendomme, og endelig er alt Garnfiskeri ved Frdn. 1750 § 8 jfr. § 21 forbudt Andre end dem, der selv holde Dug og Duff.

Det forekommer nu Udvalget, at der med Hensyn til Afgangen til Fiskeris Udøvelse er Grund til at gjøre nogen Forskiel paa det egentlige Hav og Fjordene, ikke blot af Hensyn til de forskjelligheder i Fiskeriets Vilkaar i det Hele, som følge af de forskjellige Naturforhold i de ommeldte Bunde, men ogsaa af Hensyn til den Forskiel i økonomisk Betydning for Befolkningen, der er mellem Hav- og Fjordfiskeriet, idet det sidste, som allerede oven bemærket, efter de der anførte Omstændigheder maa blive stærkere brugt, men derfor ogsaa er mere udsat for at opbruges, end det første.

I Almindelighed kan det ikke siges, at vore Fjorde skulde være forholdsvis rigere paa Fisk end de tilstødende Havstrækninger, med hvilke de staa i Forbindelse; ofte maa endog ifølge Sagens Natur det Modsatte være Tilfældet, og ialtsald indskrænkes Fiskemængden om Vinteren i de grundere Fjorde, som, med en mindre bevæget Overflade og stærk Tilslutning af kærst Vand, snarere islægges end Havet med det mere oprørte og salte Vand; thi det er en bekendt Sag, at flere Fiskearter, navnlig Torsten, ved indtrædende Frost hurtig forlade slige Fjorde, for at søge Havets dybere Vand med mildere Temperatur. Paa den anden Side kunne Fjorde, hvor Aaer udmunde, herfra faa en Tilgang af disses Fiske, der søge ud i det bratte Vand, endog for at lege, og derved blive fiskerigere end Havet, — i alt Fald paa Arter; men det er da Vandets Brakthed, der her giver Fjordfisket en forandret Karakter. Vi skulle imidlertid ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at der i Færøøandsfiskerens Vegen, ialtsald i de Dele af Fjordene, som ligge Vandløbenes Udmunding nærmest, ligger en stærk Opfordring til her at berede Legefisk, Kogn og Ungel en større Ro og Beskuffelse, end det findes nødvendigt for Havfiskene under de aabne Ryster; og dette Moment i Forbindelse med Hensynet til de lagrte Fisses Opgang i Aaer og Bække bidrager fremdeles til at give Lovgivningen for Fjordene en fra den for de aabne Ryster forandret Karakter. Det er ogsaa ganske almindelig antaget af vore Fiskere, at Fjordene af Naturen frembyde gunstige Betingelser for Udskatning og Opfostning af Fiskelivet. I det lavere Vand langs den udstrakte Kyststrækning, som om Vaaren snart gjenvarmes af Solstraaerne, trives gjerne en stærk og frodig Plantevæxt, der er heldig for den Fiskerogn, der affættes paa Bunden, og fremfor alt for Ungelens Opfostning og Konserveration, som Eskullested for Forsøgere. Da Groden derhos er gunstig for det lavere Dyreliv, som yder Fisken en væsentlig Føde, da Strøm og Sogang er mindre og giver det hele Fjordbassin — som i Reglen, og naar det ikke skal kaldes en Bugt, har en snæver Forbindelse med Havet — en roligere Karakter i Righed med en Indsø, saa maa man give Fiskerne Ret i, hvad de gennem Erfaringen finde befæret; men det maa paa den anden Side ikke tabes af Syne, at det ikke er alle Fjorde, der ere lige gunstige stillede, at det derimod vil komme an paa, i hvilket Maal de nødvendige Forudsætninger ere tilstede, førend det kan afgjøres, om og hvormegen Værdi for Fiskeriet en Fjord kan have: — og saameget mere blive særlige Regulativer nødvendige for hver.

Fiskelivets værste Fjende i Fjordene turde Menneskene være, idet Naturforholdene her oftere tilstede Fiskeriet drevet end til Havet, og der ifølge flere Omstændigheder er større Fare for Opfiskning og en Udelæggelse af de for Fiskene nødvendige Livsbetingelser end i Havet; det er derfor heldigt, at Fjordenes aflattede Terrain gjør det muligt paa langt virksommere Maade at beskytte Fiskeriet i dem end Fiskeriet i det aabne Hav.

Hvad Fiskeriets økonomiske Betydning angaar, da mene vi ikke, at Udbyttet af Fjordfiskeriet i det Hele skulde kunne stilles over Udbyttet af Havfiskeriet; men Fjordfiskeriet afgiver Erhverv for en forholdsvis langt talrigere og mere trængende Klasse Mennesker end Havfiskeriet. Fjordenes Ryster have selvfølgelig i Forhold til Vandarealet en meget betydelig Udstrækning, og der lever derfor ved deres Bredder en stor Befolkning, hvis fattigere Del ganske naturlig søger hen til det nærved værende Fiskeri, dels som Hovederhverv, dels som et vigtigt Bierhverv. Det mindre storartede Fiskeri, som Fjordene tilstede, der ikke udkræver saa store og kostbare Redskaber og Udrustninger som Havfiskeriet, egner sig netop i høj Grad for Smaafolk, hvorfor det ogsaa er en talrig Mængde af den fattige eller mindre velstaaende Del af Befolkningen, der af Fjordene have et vigtigt Bidrag til deres Livserhverv, og for disse er Fjordfiskeriets Bevaring af den allerstørste Vigtighed.

Fiskeriet i Fjordene kan paa Grund af disses Naturforhold ikke taale en alt for stærk eller opfiskende Drift, og der er derfor al Grund til at søge Misbrug i denne Retning hæmmet. Det er i selve den fiskeridrivende Befolknings Interesse, at hertil sigtende Foranstaltninger træffes, og navnlig er det af Interesse for den Befolkning, hvis Livsophold mer og mindre er knyttet til Fjordfiskeriet, medens den ikke evner at søge Erhverv anden Steds eller at deltage i det større Havfiskeri. Det er utvivlsomt, at Mængden af de Fjordene omboende Fiskere meget vel indse, at det er deres egen store Skade, naar Fiskeriet i Fjordene ødelægges, og at de ere villige til at tage Hensyn hertil ved Fiskeriets Drift; men da denne staa aaben for Alle og Enhver, ere de ikke Herrer over Fiskeriet; om de end selv staaane det, kunne Andre komme og ødelægge det. Herpaa har Nutiden mange